

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТИХ АРХАНЂЕЛА МИХАИЛА И ГАВРИЛА

НЕДЕЉА, 13. НОВЕМБАР 2022, ГОДИНА 24, БР. 10

ЗАШТО МЕНИ, БОЖЕ МОЈ...?

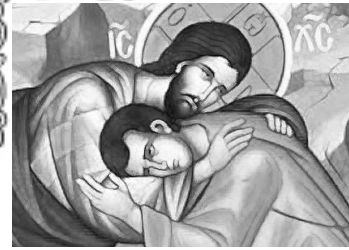
Питање тако често, толико дубоко, тако снажно у свом произношењу, тако тешко у свом одговору. Питање тако истинито, тако људско, толико захтевно, које пак својом природом не може стати насупрот логици, не може се изразити усмено, не стаје у речи, не обзнањује се аудиторијуму, и више од тога: не трпи једнозначне одговоре оних људи који као нешто знају, оним људима који сигурно пате. Можда је то преваходно тема о којој се не могу, нити о којој треба држати предавања. Смештена је и сувише дубоко да би могла досегнути до површине свести. Превише је болна да би стала на мегдан нашој издржљивости. И сувише је лична да би се могла усталити у јавној речи. Могуће је да ово питање боли и више од самог узрока који га ствара, јер сви знамо да нема лаког одговора. А, ипак, тако је истрајно и истинито.

ЗАШТО МЕНИ, БОЖЕ МОЈ? Одзвања у мојим ушима ово питање и одјекује дубоко у мом срцу. **ТО ЈЕ ПИТАЊЕ СВАКОГ РОДИТЕЉА ЧИЈЕ ДЕТЕ ПАТИ ИЛИ СВАКОГ ЧОВЕКА КОЈИ ЈЕ ПОГОЂЕН НЕИЗЛЕЧИВОМ БОЛЕШЋУ.** Како је могуће ово питање пренети на говор, савет, мишљење или одговор? Ово питање се константно износи, но одговор на њега се даје сузама а не речима, осећањима а не мислима, тишином а не ставовима, емпатијом а не одговорима. А, како ћемо то учинити? Често очи говоре блажености од уста, уздах снажније од мисли, а болна недоумица изражава више истине од било каквог одговора.

Када погледам унаоколо, видим наше ближње који пате, нашу браћу која посрћу, која би некако желела да се изразе, но, или не могу, или се двоуме, или се боје. Нико од њих, на крају крајева, није други, странац, нама непотребан, него је **НАЈЧИСТИЈИ И НАЈПОТРЕБНИЈИ ДЕО НАС САМИХ**, будући да сусрет с њима у нама потире наше “ја”. На кратко бих, дакле, желео уста своје душе позајмити потреби њихове душе, да искажу свој неми бол и изразе своју непрестану запитаност. ...

ЗАШТО?

Зашто бол? Зашто неправда? Зашто дечица? Зашто тако

прерано? Зашто на овај начин? Зашто неописивој радости њиховог невиног присуства следи неподношљиви бол? Зашто? А, ако је то за наше непознато добро, зашто је то добро тако горко? **ЗАШТО МЕНИ?**

Какво зло сам учинио? Где у себи да потражим непознати ми узрок? А, ако сам ја крив, могу ли ишта учинити да преокренем ток ствари? И, који

је то разлог, да због мене пати ово мало створење? То ми изгледа најтежим што могу поднети. У опасности сам да изгубим и ово мало своје слабашне вере. На крају крајева, каква корист од овакве приче?

ЗАШТО МЕНИ, БОЖЕ МОЈ?

Нисам ли Твоје дете? Ниси ли Ти Бог љубави? У каквом је односу Твоја љубав с мојим страдањем? Како ће ме привући Твоја шибана? Како повезати Твоју доброту с необјашњивом логиком бола, с тугом, с могућом саблазни? ...

Бежимо од свега овога и тражимо прибежиште у логици неког чуда. Откуд знаш? Христос је васкрсао Јаирову кћер и сина Наинске удовице; исцелио је кћер Хананејкину и слугу капетановог. Христос нарочито воли дечицу и подстиче нас да се поучавамо на њиховој безазлености. Његова љубав је неисцрпна. Толико чуда се дешава далеко од нас, и дешавало се у прошлости, зашто се неко не би догодило и у наше време, нашем детету? Какав је то Бог? Не може ли учинити једно чудо? Покушај утехе, међутим, појачава нашу патњу. Чуда су чуда управо зато што нису тако честа. А, и ако нама учини чудо, није ли то неправда? Зашто би неки доживели Његово дародавно присуство, док су други лишени тога? Зашто би Га неки прослављали, док се много других невероватно унижава и преклиње Га? А, опет, ако може да учини чудо, зашто не исцели све, или, још боље, зашто не би укинуо болести - да ово мало година проживимо мирно и радосно? ...

Неки људи нам прилазе и говоре како нас Бог воли и зато допушта искушења. А, зашто ове, који нас теше и на наш бол одговарају саветима и речима, зашто њих не воли него воли само нас? Зашто би се њихова деца безбрижно играла и смејала, док наше, бледуњава, живи у лековима и бочицама? ... Изгледа као да су сатима постављана ова “зашто” крива за нашу патњу. ...

БЛАГОСЛОВ БОЛА

Сам Христос је на Крсту освештао ово “зашто”: “Боже мој, Боже мој, ЗАШТО си ме оставио?” Боже мој, зашто ми то чиниш? Шта сам ти учинио? Нисам ли Твој Син? Управо исто питање као и моје, које је такође остало без одговора. Остало је без одговора привидно, али га догађаји ипак пружају. ...

БОЛ НЕ ОТРЕЖЊУЈЕ САМО НАС, НЕГО ПОРАЂА И

ЉУБАВ НАШЕ ОКОЛИНЕ. Људи покушавају да себе ставе у наш положај. Боре се да у време своје сигурности с нама поделе, за њих најнепожељнија, наша осећања. И, чине то. Бол рађа наше трпљење, док у исто време ИЗ ЉУБАВИ РАЂА И ПОВЕЗАНОСТ СА НАШОМ БРАЋОМ. Бол рађа истину. Саосећање других се усађује у наше срце. Ту се дискретно крије и одговор. Тако се у срцу рађају утеха, сладост и олакшање које су као искуство много снажнији од тежине бола. ... Ако нам ко трећи да један свој “тачан” одговор, уништиће разноврсност и лични карактер наших одговора; оних свештених одговора које Бог чува за сваког од нас. Претпостављена мудрост било ког мудраца разорила би Божију истину и слободу у нама. Велика грешка била би очекивати одговор изван себе, од других. Који мудрац? Који просветљени човек? Који филозоф? Који то, сигуран у исправност својих аргумената, свештеник, зна одговор на толико личних наших “зашто”? ОДГОВОР СЕ МОЖЕ НАЗРЕТИ САМО У НАМА. ... НАШ ОДГОВОР ЈЕ ДАР БОЖИЈИ. ...

На бол се не може одговорити аргументима. Нити се са неправдом и смрћу може суочити логиком. Ови проблеми се решавају надахнућем и дахом које само Бог даје. РЕШАВАЈУ СЕ ДУХОМ СВЕТИМ. Превазилазе се смиреним прихватањем воље Божије, која је тако истинита, но обично и тако несхватљива. ... Свако ограничавање на неподношљиву замку рационалних одговора гура нас дубље у нашу драму. У ДИЈАЛОГУ СА БОЛОМ, НЕПРАВДОМ И СМРЋУ ДУЖНИ СМО ДА ИЗАЂЕМО ИЗВАН ЉУДСКИХ МЕРИЛА. ... Да није било Распећа, не би било ни Васкрсења. Христос би онда био још један добри учитељ, не и Бог. Бог пружа прилику. На нама је да је уочимо и да је искористимо. А, радост и садржај ове прилике је много већи од интензитета и од бола искушења. ...

Бол, ако га успемо пригрлити, рађа невиђену сензибилност и открива просторе који се, иначе, не могу видети. Изазов није у томе да се остваре догађаји и откривења; они постоје. Изазов је у томе да човек отвори своје очи, да би их видео. На жалост, то је несумњива истина. Обично само губећи оно до чега нам је највише стало, спознајемо и задобијамо највеће, највише ствари. Сигурно је да бол и неправда не могу да укину љубав Божију. Бог постоји. И, Он је Љубав и Живот. Савршена Љубав и пунота Живота. А, НАЈВЕЋЕ ЧУДО ЊЕГОВОГ ПОСТОЈАЊА ЈЕ ЊЕГОВО САПОСТОЈАЊЕ СА БОЛОМ, НЕПРАВДОМ И СМРЋУ. Можда је и највећи изазов за сваког од нас лично постојање заједно са болом, пун наде загрљај с овим дубоким *зашто*, смирено унутарње облачење у наду Божију кроз “неправде”, за које мислимо да нам Он чини...

Митрополит месогојски и лавреотикијски Николај (Хаџиниколау), одломци из књиге “Тамо где се Бог не види”

НЕДЕЉА 22. ПО ДУХОВИМА:

Понедељак, 14.11, *Свети Козма и Дамјан - Врачеви*
Јутрење у 7:30; Света Литургија у 8:00

Среда, 16.11, *Обновљење храма св. великомуч. Георгија - Бурђиц*
Освештавање славских колача и жита: од 7:00

Субота, 19.11, *Св. Павле Исповедник*
Јутрење: 7:30; Света Литургија у 8:00
Свечано наречење у 18:00

Драга браћо и сестре, са великом радошћу Вас обавештавам да ће се у суботу, 19. новембра ове године, са почетком у 18:00, у Саборној цркви, обавити свечано наречење архимандрита Илариона (Лупуловића), игумана манастира Драганац на Космету, за епископа новобрдског, викара епископа рашко-призренског и косовско-метохијског. Хиротонија нареченог епископа новобрдског Илариона биће извршена наредног дана, у недељу, 20. новембра, на Светој архијерејској Литургији у Храму Светог Саве.

Храмовну Славу Саборне цркве Светих архангела Михаила и Гаврила прославићемо у понедељак, 21. новембра, на Аранђеловдан, Светом архијерејском Литургијом, која ће почети у 9:00. Уочи дана празника, у суботу, 20. новембра, биће служено свечано бденије, са почетком у 17:00.

У уторак, 22. новембра, на празник Светог Нектарија Егинског Чудотворца, Света Литургија ће бити служена у наставку јутрења, која почиње у 8:00. Истога дана, у 17:00, биће служена вечерња служба са Молебним каноном Светом Нектарију. На овај празник, на поклоњење и целивање биће изнета и честица моштију Егинског Чудотвоца и Исцелитеља, која се чува у нашем храму, а верни народ ће бити помазан јелејем из кандила над моштима Светог Нектарија, донетим са Егине.

Врло добро сте урадили што сте одлазили специјалистима. Али, Бог уме да изигра и најбоље znalце. Њима су познате појаве; Он, пак, господари на простору тајне... *Митрополит месогојски Николај*

Главни и одговорни уредник: архимандрит Нектарије (Самарцић). Приређивач текстова: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 600 примерака.